

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUMISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

"MI VAN A KEZEDBEN?"

"Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nekem, s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: Nem jelent meg néked az Úr. Az Úr pedig monda néki: Mi az a kezében? S ő monda: Vessző. Vessd az - úgy mond - a földre. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle. Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a kezéd és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt és vesszővé lőn az ő kezében" (2Móz 4:1-4).

Mózes erőtlennek érezte magát arra a nagy feladatra, amire Isten elhívta őt. Az Úrnak nemcsak Fáraót kellett meggyőznie arról, hogy Ő az, aki Mózes által megszabadítja az ő népét, hanem Mózeset is. Az Úr megmutatta Mózesnek, hogy azt teszi alkalmas eszközzé az ő szolgálatában, ami már most a kezében volt - de azt használnia kellett. Nekünk is azt mondja az Úr, hogy azt használjuk az Ő dicsőségére, ami a kezünkben van.

Az egyik este a férjem ingére egy gombot kellett felvarnom és ez engem elgondolkodtatott. A gomb felvarrása egyszerű művelet, de túl nélkül lehetetlen részemre. A tű átmegy a legfinomabb szöveten is, cérna nélkül azonban teljesen haszontalan a munkája, de a cérna sem ér semmit túl nélkül.

A tanulság számunkra az, hogy önmagunkban tehetetlenek vagyunk; egymást kiegészítjük. Azonban az Isten akarata szerinti szolgálat csak úgy végezhető el, ha az eszközöket Ő teszi használhatóvá. Pál apostol tanácsa mindnyájunkra vonatkozik: "És mindent, amit csak cselekedtek szóval, vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és

Atyának Óáltala" (Kol 3:17). Ezt az Úr Jézus is megerősíti: "Maradjatok énbenem és én is tibennetek. Míképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha bennem maradtok" (Jn 15:4).

A tű és cérna csak együtt végezheti el feladatát, de nélküllem mindkettő haszontalan. Tudjuk azt is, hogy néha a cérna megcsomósodik és akkor én sem használhatom. Mi is haszontalanokká leszünk Isten kezében, ha a bűn felesleges csomókat rakott az életünkre. Valamikor az eszközök megfélemlítenek bennünket és ilyenkor tétlenségünkre mentségeket keresünk. De az Úr azt mondja, hogy ami máris a kezünkben van, azt használunk kell!

Ha Istennek nem volna ránk szükség, el se hívott volna a szolgálatra. Azért szült újjá a Szentlélek által, hogy alkalmassá tegyen minket. Ez pedig úgy történik, ahogy arról Pál apostol beszél: "Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, azt Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem" (Gal 2:20). Isten nem vár tőlünk többet, mint amire előzőleg felkészít. Az Úrnak mi vagyunk a kezei és lábai; szája a szólásra, hogy közöljük a kárhozatra ítélt világgal, hogy van részére szabadulás Jézus keresztye által. De nélküle tehetetlenek vagyunk, mint a Mózes vesszője, vagy a varrótű cérna nélkül.

Ha már egyek volnánk Krisztussal, nem botránkozna meg bennünk az őember állandóan. Az Úr Jézus életét áldozta fel értünk; milyen áldozatot tudunk mi

hozni Őerte és egymásért? Amíg a magunk erőtlenségére tekintünk, nem nézhetünk szembe a halál borzalmával félelem nélkül. Bár mindnyájan ezt mondhatnánk Pál apostollal: "A halál fullánkja pedig a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által" (1Kor 15:57).

Az a vágyam, hogy imáimon keresztül állandó közösségem legyen Ővele és mint a vessző Mózes kezében -

Énekeljétek Az Úrnak Új Éneket!

98. Zsoltár (új fordítás)

Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett!

Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.

Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát. Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását.

Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

Örvendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljétek!

Énekeljétek az Úrnak hárfakisérettel, hárfakisérettel zengő éneket!

Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjatok a király, az ÚR előtt! Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók!

Tapsoljanak a folyamok, a hegyek mind ujjongjanak

az ÚR előtt, mert eljön, hogy ítélkezék a földön.

Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Szerkesztő / Editor:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices

SUBSCRIPTION FEE \$18.00 per year
Előfizetés: évi \$18.00

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Mr. Ernest J. Kish, Subscription Manager
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32095
Tel.: (407) 723-3288, or 723-7727

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök/President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök/Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Tiszteletbeli elnök/Honorary president:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Főtitkár/General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros/Treasurer: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 289-7746

Lelkipásztor Szövetség elnöke:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

MRS. MELODEE DEW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

és a tű és céna együtt az én kezemben - tudjam Öt követni, akarata szerint, sötét-ségben és világosságban - alkalmas és alkalmatlan időben.

Az idő sürget bennünket. Alig tettünk valamit az elmúlt esztendőben. Mire feleszmélünk, már el is tűnik, hogy soha többé vissza ne térjen. Az az elszomorító, hogy a mi szorgalmunk ellenére még több a bűn, mint egy évvel ezelőtt volt. Még ma is szabadításra vár a bűnnel megterhelt, szolgátságban élő emberiség. *Mire vagy képes, testvérem? Mivan a kezében? Lapát, kalapács, toll - vagy tű és céna? Isten dicsőségére mindegyik alkalmas, ha engedelmesen*

akarod használni. Az aratnivaló sok, a munkás kevés!

A kezünkben lévő vessző, mely jellelhet bármiféle eszközt a munkára, csak addig használható, amíg a kezünkben van. Ha eldobjuk, akkor a Sátán eszköze, kígyó lesz belőle. A visszaszerzés pedig nehezebb, mint az eldobás volt; mert a kígyó megmar, ha nem vigyázunk. De Isten azt parancsolja, hogy mégha félünk is tőle, fogjuk meg a "farkát," ahol kevésbé árthat és mi is élő vizet fakaszthatunk vele a kősziklából. Mi életet nyerünk, Isten pedig megdicsőítetett általa és bennünk, ha engedelmesek leszünk. **Faulkner Károlyné**

A SZERKESZTŐ ROVATA

"Ím, újat kezdhettünk megint! Csodálatos az élet." Igen, Atyánk újból megengedi nekünk, hogy újat kezdjünk. De nem csak újat, hanem jobbat, szebbet, többet és hasznosabbat kellene tennünk. Legalábbis én ezt szeretném. Ha már megengedi, hogy tovább vigyem amint rám bízott, szeretném azt úgy tenni, hogy azzal az Ő kedvébe is járjak.

Szeretném, ha az Evangéliumi Hírnök is még hasznosabb eszköz lehetne az Ő kezében. Hogyan lehetne azzá? Ezen sokat töprengek. Néhány dolgot azonban már most is biztosan tudok.

Ahhoz, hogy lapunk az evangélium jó eszköze legyen, szükség van olyan olvasókra, akik, ha nem is írnak, de imádkoznak a lap missziójáért, s a lap munkatársaiért - a szerkesztőért és a cikkírókért.

Tudom, hogy továbbra is nagy szüksége van a lapnak olyanokra, akik erkölcsi és anyagi támogatásukkal mellette állnak. Valaki azt mondta nemrég: az világos, hogy mit jelent az anyagi támogatás, de mit értsen az erkölcsi támogatás alatt? Nos, mit is? Aki szereti a lapot és akarja is, hogy megjelenjen, hogy jó legyen, s ezt a ragaszkodását kifejezésre is juttatja valamilyen formában, az támogatja erkölcsileg a lapot. Ebbe a csoportba tartozik mindaz, aki megrendeli magának, sőt megrendeli valaki másnak is az Evangéliumi Hírnököt, vagy ajánlja másoknak is a lapot. Ilyen erkölcsi támogatók nélkül nem tud létezni egy ilyen kis példányszámú lap, mint a mienk.

Azt is tudom, hogy jó, építő cikkekre is szükség lesz ebben az évben is. A cikkírás pedig nem könnyű feladat. Hányszor át-meg-át kell gondolni, ím, mire olyan formát kap egy gondolatunk, amelyet olvasóink szívesen elolvasnak és meg is értenek. Szeretnék új cikkírókat is találni, és sok szép, színes írással jelentkezni minden hónap elején.

Hónap elején? szinte hallom, amint felszisszennek némelyek. Bizony, vannak gondjaink is, melyek közül csak egyet említek most. Torontóba karácsonyig még nem érkezett meg sem a novemberi, sem a decemberi szám. Chicagóiak sem kapták meg a novemberi számot. Nem azért, mert nem adta volna föl Clevelandban a kiváló munkát végző Classic Printing nyomda. Berta László nyomdász atyánkfia külön is figyel rá, hogy a lap elmenjen mindenkinek. A baj azzal van, hogy nem érkezik meg mindenkinek és, hogy nem egyszerre. A postán változtatni nem igen tudunk. Legfőleg azt tudjuk megígérni, hogy az év során eljutunk odáig, hogy jóval előbb, idő előtt adjuk postára a lapot.

Az Úr segítségével és az olvasók támogatásában bízva indul a szerkesztő és munkatársai az 1995-ös esztendőnek.

Hadd köszöntsem végül az Evangéliumi Hírnök Baráti Köréhez újabban csatlakozó testvéreinket - tudomásom szerint a Baráti Kör tagja lett: Sebestyén János, Marosi Béla, dr. Haraszi József, Karner M., Rev. Molnár Balázs és Pass Imréné. (Az érdeklődők az augusztusi és a szeptemberi számban többet is olvashatnak a Baráti Körről.) Újabb jelentkezőket is várunk!

Áldott újesztendőt kíván minden kedves olvasónak a szerkesztő: Herjeczki Géza.

Jézus megkísértése

Lk 4:1-13

Az első három, úgynevezett szinoptikus evangélium mindegyike megemlíti Jézus életének azt a jelentős epizódját, amikor bemeztését követően a

Gerő Dóra

pusztában a Sátán megkísérti. Érdekes megfigyelni, hogy bár lényegében megegyező a három leírás, mivel az evangélisták saját szemszögükből közelítik meg az eseményt, leírásukban más-más részletet, összefüggést emelnek ki.

Márk a legrövidebb. Tömören foglalja össze a lényegét: Jézus a Lélek indítására negyven napot tölt a pusztában, miközben a Sátán megkísérti. Magától értetődőnek tartja Márk, hogy Jézus sikeresen ellenállt a Sátán kísértésének, hiszen meg sem említi, maga a tény, hogy „vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki” (Mk 1, 13) elegendő bizonyíték erre.

Máté beszámolója részletesebb. Evangéliumában Jézus Messiás voltát hangsúlyozza. Bemeztésekor Jézusra „reászáll” a Szentlélek, s ezt követően élete, munkássága minden részletében a Szentlélek irányítása alatt áll. Ezért fogalmaz így Máté: „...elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög.” A Sátán tehát mintegy „felhatalmazást” kap arra, hogy megkörnyékezzék Jézust. De vajon mi a célja, mi az értelme ennek az epizódnak Jézus életében?

Lukács evangéliumának idevonatkozó szakaszai világítják meg a kérdést legjobban, segítségükkel olyan összefüggések tárulnak fel előttünk, melyek egyúttal a Szentírás csodálatos gazdagságára is rádöbbennek az ige-tanulmányozót.

Lukács fontosnak tartja a kísértés-epizód leírásánál megemlíteni a Szentlélek szerepét. Az ő szemszögéből nézve azonban a legjelentősebb Jézus Szentlélekkel való telítettségének ténye. Bemeztésekor nem csupán „reászáll” a Lélek jelként, de meg is telítődik vele. Ez a Lélekkel való telítettség tette alkalmassá Jézust arra, hogy isteni küldetését elvégezze. Már születése is a próféciák beteljesedését jelentette. Tizenkét éves korában tudatában van küldetésének, de

aláveti magát a szülői irányításnak, mert ez még a felkészülés időszaka (Lk 2,41-52). Bemeztő János „missziós” tevékenysége Lukács számára szorosan egybefügg Jézus tevékenységével. Evangéliumában helyet ad Bemeztő János prédikációjának. A 3. fejezetben olvassuk, hogy mikor a „sokaság”, a „vámszedők” és a „katonák” tanácsot kérnek tőle, Bemeztő János megfelel mindegyiknek, majd előrejelzi Jézus jövőtelét és munkásságát.

A sokaságnak az anyagi javak megosztásáról beszél János, a vámszedőket arra ösztönzi, hogy maradjanak meg a kiszabott keretek között, a katonáktól pedig elvárja, hogy ne éljenek vissza a nekik adott hatalommal. János prédikációja egy megváltozott élet gyümölcseit sorolja fel.

Nem véletlen tehát, hogy amikor Jézus nyilvános működésének kezdetén a pusztába megy, a Sátán pontosan a fenti, bemeztő jánosi kategóriákban teszi próbára őt. Ezzel nemcsak a Bemeztő János és Jézus közötti „jogfolytonosságot” bizonyítja Lukács, de előkészíti Jézus saját prédikációjának narrációját is, ahol szintén fennáll a szoros párhuzam.

Lássuk csak röviden, miről is van szó! Az első kísértéssel a Sátán azt akarja elérni, hogy Jézus önző módon, saját testi szükségleteinek kielégítését helyezze a középpontba. „Teremts magadnak kenyeret a kövekből!” — hangzik a kísértő szava Jézus felé. Emlékszünk, a „sokaság” kísértése is az volt, hogy saját érdekét helyezze előtérbe, és ne törődjön másokkal.

A második kísértés azt ajánlja fel Jézusnak, hogy az Atya által kiszabott korlátokat áttörje, és több hatalmat és dicsőséget igényeljen magának, mint azt az adott keretek közt Isten terve megengedi. Ez is párhuzamban áll a jánosi hallgatóság, a „vámszedők” kísértésével: a pozícióval való önző módon történő visszaélés kísértésével.

A harmadik kísértés középpontjában a hatalommal való jogtalan visszaélés áll csakúgy, mint a „katonák” esetében. Ismét az öncélúság az indítóok. Jézus azonban minden esetben átlát a kísértő támadásán és sikeresen kiállja a próbát, ezzel is bizonyítva teljes alkalmasságát arra, hogy végre megkezdje nyilvános működését.

Lukács fontosnak találja azt is megjegyezni az epizód végén, hogy a kísértő csupán egy időre távozik el, Jézusnak újból és újból szembe kellett néznie a Sátán támadásával, s csak a Szentlélekkel való telítettsége és az Atyával való szüntelen kapcsolata tette képessé arra, hogy megálljon a kísértések között, és eredményesen elvégezze a reá bízott munkát. Ezért olyan fontos tényező az imádság Lukács evangéliumában.

A fentiek alapján válik még érthetőbbé a Zsidókhoz írt levél kijelentése „Nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségünkben, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt.” (Zsid 4:15)

Mai korunk alapvető kísértése is az önzésre épül. A világszellem az ÉN előtérbe helyezését tűzi ki normaként. Gyermekkortól kezdve ennek a jelzőnek az érvényesítésén munkálkodik: „Valósítsd meg önmagadat!” Ha kell, mások kárára, hátrányára is. A cél, hogy vágyaid teljesüljenek. Akkor leszel igazán boldog — hangzik az ígéret. Mindazok, akik végigjárták ezt az utat, be kell hogy ismerjék, az igazi boldogság titka nem az önző életben rejlik.

Bemeztő János prédikációja a jézusi üzenet talaját készítette elő. Jézus megkísértésének epizódja a János által felállított mérce megélése. Jézus azonban tovább emeli az erkölcsi mércét. Prédikációjának központi témája az igazi boldogság titka: az „istenfiúság” elnyerése és megélése. Ez az új természet képesíti Jézus követőit arra, hogy önzetlen, áldozatos életet éljenek.

A mai kor embere is keresi a boldogságot. Erkölcsi normákra is szüksége van minden kor emberének, hiszen a történelem nyilvánvalóan bizonyítja mi történik, ha elvesz a tiszta erkölcs, („Róma ledől és rabigába görnyed”). Tapasztaljuk, hogy a kísértő támadása sem lankad az évszázadok, évezredek múlásával. Kihez fordulhatunk segítségért, ki mutathat utat, ki tehet boldoggá, ha nem Az, aki „maga is kísértést szenvedett, és segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek” (Zsid 2,18). Ragaszkodjunk tehát őhozzá még jobban, engedjük, hogy vezessen, irányítson, kísértéseinkből, próbáinkból kivezessen, és igazi boldogsággal ajándékozzon meg!

Gerő Dóra

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Erdélyi utazásom során az egyik legfontosabb feladatomnak tartottam, hogy megismerkedjem az Evangéliumi Hírnök testvérlapjának, a Szeretettel a szerkesztőivel. Hála az Úrnak, volt rá alkalom. Egrészt meglátogathattam a szerkesztői irodát, ahol Antal Ferenc testvér szívélyesen fogadott. Hosszan elbeszélgettünk. Készítettem néhány fényképet is, melyekből néhányat be is szeretnék mutatni olvasóinknak.

Szilágyi László (Mustármag), Antal Ferenc és Herjeczki Géza Nagyváradon, 1994 október 10-én, Veress testvérek lakásán

Vékás Zoltán főszerkesztő testvérral és a szerkesztőség többi tagjával is találkoztam a Hargitai táborban. Testvéreim egy külön alkalmat szerveztek, melyen a két lapról és egyáltalán a magyar baptista irodalomról, közös munkánkról - örömeinkről, gond-

Vékás Zoltánnal, a Szeretet főszerkesztőjével a hargitai táborban találkoztam

jainkról beszélgettünk.

A Szeretet munkatársai között találtam Kiss László testvért is, aki egyúttal az Aradon negyedévenként megjelenő Üdv Üzenet felelős szerkesztője is.

A szerkesztő testvérekkel létrejött találkozásunkra, beszélgetésünkre talán máskor még visszatérek. Most a Szeretet lapról közöljük azt a történelmi áttekintést, amit Antal Ferenc, szerkesztőségi titkár testvér adott át nekem ottjár-tamkor.

"TÖRTÉNELMI ÁTTEKINTÉS"

A Nagyváradon székelő Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége 1990 február 3-án alakult újra Kolozsváron. Ugyanez a Kongresszus jóváhagyta a Szövetség központi lapjának, a SZERETET-nek az újraindítását is, szintén nagyváradi szerkesztőséggel.

A szabadság éltető légkörének szülöttjeként induló közösségi lapunk új sorozatának első számát örömmel olvasták gyülekezeteink tagjai, mely a megjelenés nehézségeivel küszködve bár, de igyekszik égő szövétnekként világítva terjeszteni Isten evangéliumának leírt üzenetét.

Mielőtt lapunk jelenét bemutatnánk, szükségesnek tartom néhány mondatban ismertetni lapunk múltját, történetét.

Az 1920-ban alakult Romániai Magyar Baptista Szövetség 1921 november 15-én jelentette meg a SZERETET című folyóirat első számát. E folyóiratot úgy tartjuk számon, mint a legelső romániai magyar baptista irodalom termékét. A lap kiadóhivatala Nagyvárad, Bunyitai liget 10. szám alatt volt, felelős szerkesztői először Szabó Sándor, majd Darabont

Gyula voltak. A lap 1921-től 1929-ig 22x15 cm-es méretben jelent meg, s a következő rovatokat tartalmazta: Vezércikk, Misszióhírek, Ének-zene, Költemények, Hírek a nagyvilágból, Vasárnapi Tanító, Szerkesztői üzenetek.

1930 január 1-től kétszeresére változik a SZERETET mérete és 1934-ig viszi az örömhír üzenetét az olvasókhöz.

1934-től ismét változik a lap mérete, de a címe is. Az új IGAZSÁG ÉS SZERETET 22x15 cm-es méretben 1935-ig örvendezteti gyülekezeteinket.

1936-tól folyóiratunk újból az eredeti méretben és címen kopogtat be testvéreink otthonába 1938-ig, amikor is Bokor Barnabás szerkesztésében ifjúsági lappá alakul át.

1940-ben hirtelen megszakad a folytonosság szála, majd 1947-től újra éledni kezd a szeretet már-már kialvó félben levő parazsa, s mint az erdélyi Magyar Baptista Konvenció körlevele, negyedévenként örvendezteti meg olvasóit a SZERETET ÜZENETE címen. De sajnos csak egy évig.

A II. világháború utáni politikai változás vihara szerkesztőségünk egére végleg sötét felhőt sodort (volna), ha nem következik be 1989 december 22-e.

A több, mint négy évtizedes kényszerű hallgatás után 1990 január havában újra bekopogtattunk olvasóinkhoz közösségünk önálló, evangéliumi szellemű lapjával, a 21x30 cm-es méretben megjelenő SZERETET-tel.

Lapunk kiadója úgy a múltban, mint a jelenben: a romániai Magyar Baptista Szövetség. Újraindult lapunk szerkesztőbizottsága Vékás Zoltán irányításával végzi nemkönnyűnek nevezhető feladatát. A havonta 5000 példányban, 12 oldalon, 2 színben megjelenő lap nyomdai munkálatai a nagyváradi Nyomdavidálgatás keretein belül készülnek, míg a lap értékesítése

A hargitai táborban a Szeretet szerkesztő bizottsága nagyobb részével. Balról: Kiss László, Bartha István, Vékás Zoltán, dr. Herjeczki Géza és dr. Vass Gergely.

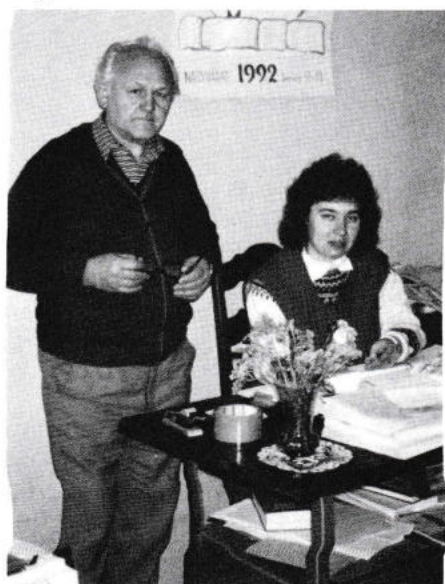
az ország különböző területén, városaiban, falvaiban lévő gyülekezetek lelkipásztoraiban, lapkézbesítőin keresztül történik.

Szerkesztőségünk jelenlegi címe: 3700 ORADEA, str. H. Berthelot 5. Romania.

Lapunk jelenlegi Szerkesztő Bizottságának összetétele:

Vékás Zoltán, főszerkesztő; Antal Ferenc, titkár; Megyesi József, grafikai szerkesztő; dr. Vass Gergely, Bartha István és Kiss László, bizottsági tagok; Jánosi Gabriella, adminisztrációs munkatárs.

A lapnak az olvasók általi anyagi támogatása csupán hozzájárulás a költségek fedezéséhez.

A Szeretet szerkesztőségi szobájában Antal Ferenc, titkár és Jánosi Gabriella, adminisztrációs munkatárs

Szilárd meggyőződésünk, hogy Urunk segítségével a SZERETET összekötő kapocs lesz szétszórta élő testvéreink között és erősíteni fogja közös hiten alapuló egységünket, de szól azokhoz is, akikben még csak szunnyad az Isten utáni vágy."

Eddig tart Antal testvér írása. Az Úr áldását kívánjuk a Szeretet szolgálatára, munkatársaira. (H.G.)

Biblia Kínában

A Nanjing városban néhány éve működő "Amity Press" az év vége felé nyomtatta ki a hétmilliomodik kínai nyelvű Bibliát. A nyomtatás az előzetes terveknek megfelelően halad és így 1996 elejére eléri a tervezett (és a kormány által is engedélyezett) 10 millió példányt.

"Elnémult harangok"?

Amerikában született unokaöcsém azzal toppant be két hete hozzánk, hogy néhány napos magyarországi tartózkodása alatt szeretné, ha "Transilvániába" is elkalauzalnám. Már azon törtem a fejem, hogy a hétfélig szabadnapokat hogyan tudnám megtoldani, amikor kibökte a fiú, hogy Erdélyre mindössze 2 napot szánt. Olyan téves képzelet volt Erdélyről, hogy ő majd lefényképezheti a Transilvania határát jelző táblát.

Főtt a fejem, 2 nap alatt hogyan tudok számára annyit mutatni, hogy valamilyen reális kép alakuljon ki erről. Végül is úgy gondoltam, legalább Kolozsvárig el kell jutnunk, hogy megláthassa legalább Erdély egy szeletét.

Amikor a "kincses" Kolozsvár nevezetességeivel ismerkedtünk, olyan érzésem támadt, hogy ez a Kelet-európai ismereteket nélkülöző fiú nem érezheti át, mit jelent számunkra, hogy Funár "áskálódik" Mátyás király lovasszobra közelében, hogy miért oly fontos számunkra a Szent Mihály templom Kolozsvár főterén, vagy a református templom a Farkas utcában. Neki aligha mond valamit a Házsongárdi temetőben a síremlékeken olvasható Apáczai Csere János, Szenczi Molnár Albert, Jósika Miklós, Dsida Jenő, Reményik Sándor vagy a nem túl régen elhunyt Kós Károly és még megannyi számunkra oly' kedves név. Hiányos angol nyelvtudásommal nem vállalkozhattam Erdély és Magyarország annyi szállal összekötött múltjának és oly' sok gonddal terhelt jelenének ismertetésére. Bántott a dolog, hogy hiába jött ez a fiú "hét határon át," nem áll össze benne egy reális kép. (...)

Amikor vasárnap az ütött-kopott hangos kolozsvári buszok kora reggel felverték, egy hirtelen ötlettel megoldás kínálkozott előbbi gondomra. Néhány hete a törökbálinti református templomépítkezésnél találkoztam a fiatal bonchidai lelkésszel, aki egyben a kolozsvári református lap szerkesztője is. Egy ilyen fiatal tudós-papnak kell tudni angolul is, aki megismertetheti Erdellyel az én Paul öcsémet. Nosza, menjünk Bonchidára! S valóban, jó volt az elgondolásom, az Istentisztelet előtt egy jó negyedórával tudtak Erdélyről beszélgetni.

Amikor a templomhoz értünk, éppen a DUNA TV forgatócsoportjának vezetőivel futottunk össze, akik a Bánffy-

kastély területén forgatandó film előkészületeiről tartottak megbeszélést. Úgy hallottam, Sütő András, Kányádi Sándor is részt vesz a forgatáson. Sajnos ez a valaha pompás kastély - erdélyi kis Versailles - ma már a 24. órájában van. Elmondható róla a Petőfi idézet: "a szél egy darab földel tudj' Isten hol szalad." Valójában nem is a szél, hanem az ottaniak elmondása szerint a cigányok hordták szét a tetőzetet. A szörnyű pusztulás 4 éve tart. A Caucescu rendszerben a helyi TSZ ugyan magtárnak használta az épületet, de úgy-ahogy karban is tartotta. Most Csáki-szalmája az egész - talán nem is egészen véletlenül. Hadd vesszen el minél több nyom, amely a magyarság sok évszázados jelenlétére utal. (...)

Részt vettünk a bonchidai vasárnap délelőtti istentiszteleten is. Többek között elhangzott a 80. zsoltár következő verse is:

"Mutasd meg nekünk erődet, midőn a nagy inség körülvevett. Tekints reánk kegyelmesen. Tarts meg és védj meg teljesen! Most hadd lássuk irgalmatodat, s fénylő világosságodat!"

Nagyon időszerűek ezek a sorok, mégha nem is kimondottan testi inségre kell gondolnunk, mert szerencsére elmúltak azok az évek, amikor szinte éhezett Románia népe. A gond elsősorban az, hogy a román nacionalista szélsőséges erők éppen azt akarják elvenni a magyar ajkú lakosságtól - ami számukra talán a legfontosabb - a magyarságukat. Segíteni kell őket, de nem úgy, hogy szülőföldük elhagyására biztassuk az ottlakókat valami mézeskalácsos romantikával. Érezzék együttérzésünket, segítsük őket amiben csak lehet, de lehetőleg ott. Ne úgy szaporodjon Magyarország lakossága, hogy az Erdélyben és más magyarlakta területeken a magyarság létszáma csökkenjen. Mert ha ezt nem elég bölcsen tesszük, még elmarad a címből a kérdőjel. Ha sok évszázadon keresztül ezeken a területeken békességben éltek a magyarok a románokkal, szászokkal, akkor nem lehet tartós állapot a most oly' gyakori békétlenség. A kisebbségekkel való becsületes törődés az integrálódó Európa egy sarkalatos kérdése, előbb utóbb el kell ennek az elvnek jutni a Kárpátok béréig - sőt azon túl is.

Ficsor Bálint
Törökbálint

GYÜLEKEZETI HÍREK

KELOWNA

Magyar Keresztény Missziói Gyülekezet
Lelkipásztor: Dr. Viczián János

Örömmel számolunk be arról, hogy Kanada nyugati részében, Kelowna városában a Magyar Keresztény Missziói Gyülekezet már negyedik éve tölti

A gyülekezet lelkipásztora, Dr. Viczián János és Irénke

be az Úrtól kapott szolgálatát. Immár addig jutottunk, hogy heti két alkalommal van összejövetelünk. Szerda este istentisztelet, péntek este pedig bibliaóra. Ezzel taglétszámunk is megnövekedett, ezért nagy tervet forgatunk szívünkben. Szeretnénk imaházat építeni, vagy vásárolni. De ez annyira költségesnek látszik, hogy még csak az imádkozásnál tartunk. Viszont Isten iránti hálával tudjuk elmondani, hogy januárban szeretnénk megtartani az első ökumenikus úrvacsorát.

Kanada népével együtt tartottuk meg Hálaadó Istentiszteletünket. A Nyugat-Kanadai magyarok évenként visszatérő ünnepe ez évben Kelownában volt. Bennünket kértek föl az ekkor szokásos magyar istentisztelet megtartására. Énekarunk, zenekarunk szépen szolgált, és hisszük, az Ige is eljutott a szívekig.

Október végén megtarthattuk gyülekezetünkben az első menyegzői is-

A gyülekezet vezetősége: Szerepi József, Faragó Géza, dr. Viczián János, Faragó Lukács, Burzuk János, ifj. Panta István, Krasznai Béla

A gyülekezet 1994 november 27-én

tentiszteletet, amikor Szakál Sándor és Gargyi Ilonka testvéreinkre kértük Isten áldását.

Év végén a kiemelkedő ünnep karácsony. Ezzel kapcsolatban is többször szolgálhattunk. A Multicultural Society fölkért bennünket, hogy a város karácsonyfájának gyertya gyújtása alkalmával énekeljünk. Sokan voltak a

Gyülekezetünk legidősebb tagját, a 98 éves Faragó Lukácsné köszöntik a gyűl. nevében (Szerepi házaspár és Takács József).

hallgatók a város főterén. Énekelünk az etnic csoportok kiállításán, amely ugyancsak jelentős esemény városunkban. A Kelownai Magyar Egyesület karácsonyi ünnepén is énekel énekarunk, és az Igével, költeményekkel szolgáltunk. Végül december 25-én, gyülekezeti karácsonyi ünnepünkön örvendeztünk az Ige fontos üzenete mellett énekarunk, zenekarunk szolgálatának, és a szép karácsonyi verseknek. Szolgálatainkban, minden alkalommal és mindenütt egyetlen személyről akartunk bizonyágot tenni: Jézus Krisztusról. Hisszük, hogy nem volt hiábavaló és nem fog üresen visszatérni az Ige a mennybe.

Imádkozva gondolunk minden magyar gyülekezetre Amerika területén, hogy szolgálatát áldásosan töltsse be az új esztendőben is. Kérünk benneteket, hogy ti is imádkozzatok értünk.

Dr. Viczián János

DETROIT

First Hungarian Baptist Church
Lelkipásztor: Dr. Herjeczki Géza

Új úrvacsorai asztalt kaptunk. Fájdalmasan vettük tudomásul, hogy Wentz Györgyné testvérünk az Úrhoz költözött (ahogy arról annak idején hírt is adtunk). A család úgy határozott, hogy emlékére az imaházunkba egy új úrvacsorai asztalt vásárol. (Olyat, ami a néhány évvel ezelőtt, az idős Wentz néni emlékére vásárolt székekhez illik.) Az asztalt rendeltetésének megfelelő

Az úrvacsorai kiosztása előtt: Varga András, Herjeczki Géza lp. és Wentz György

használatba szeptember 11-én, egy ünnepi úrvacsorai istentiszteleten vettük. Vendégeink között Wentz testvér rokon-ságán és barátain kívül Bógár József, gyülekezetünk egykori lelkipásztora is részt vett, feleségével együtt.

Az úrvacsorai kiosztásában az örvegy, Wentz testvér is részt vett - fájdalommal csak hite bizonyult nagyobbak.

Bemerítés. November 6-án újra megmozdult a bemerítő medencénk vize. Ezúttal Sinn Rudolfné tett vallást nyilvánosan is arról, hogy szívébe fogadta Jézus Krisztust, s követni is

Sinn Rudolfné bemerítése

kívánja Őt élete további szakaszában. A testvérnő a tavaszi evangélizáción döntött az Úr Jézus mellett. Hitében azóta megerősödött. Herjeczki testvér a szerezsen komornyik bemerítésének történetét olvasta, s annak alapján hirdette a történelem lapjairól és a jelenben is felismerhető örömdetes tény, hogy: terjed az evangélium. Bár hasznos eszközei lennének az Úrnak világméretű tervei véghezvitelében!

(Máté)

Bethesda

Baptist Retirement Home

GOD IS GOOD!

Over the Past few months, my work at Bethesda has been filled with demanding tasks. Prayerfully, I have been granted Patience, wisdom and a sense of humor so that I might accomplish my work.

As a result, the residents are doing well. They are healthy and happy. I'm always so pleased when I hear the sounds of their laughter: see them walk arm in arm, sharing their thoughts and feelings, playing games together or visiting while they sit in the living room.

In addition, Thanksgiving was a resounding success. We decorated the living room tables with vases of burnt orange chrysanthemums and wheat stalks: colorful place mates where placed on white and gold tablecloths. All the working staff members joined the residents and guests as the meal was opened with a sharing of our THANKSGIVINGS. Pastor Brown gave the blessing and we all enjoyed the delicious traditional meal of turkey and all the trimmings. The residents helped themselves to sweets from the dessert table, which was decorated with a cornucopia of fresh fruit and heavily laden with pies, cakes and cookies. A special treat on the table was palacsinta made by Janka Biro.

As a result of losing Kay Cooper, the Administrative Assistant for nine years, to retirement Sonia Carter has joined the staff as my assistant. Kay is living in Sebastian, Florida. I spoke with her on Thanksgiving Day. She was looking forward to sharing the day with 27 guests which included 5 of her 6 children and their families and friends.

Furthermore, Mr. Louis Drescher has been visiting with us for some time. We are working many long hours to convert the manual bookkeeping system to a computerize accounting system. His dedication to Bethesda is a blessing.

Another blessing came from Mr. Paul Dudics who brought us many

pounds of delicious potatoes. The vegetable was being distributed by our local Sharing Center. We were grateful that he took his time to collect and bring them to our door.

Equally important, in October, Margaret Kautz and Helen Kautz visited Bethesda. While walking over the grounds and through the buildings, it was exciting to talk with them because both Margaret and Helen shared their many memories and historical facts with me of this beloved home for our senior citizens.

We look forward to host the missions committee and home board meetings in January.

Melodee A. Dew
Administrator

CONTRIBUTIONS - SEPTEMBER

Bethesda Baptist Church	\$225.00
Silliman Memorial Baptist Church	47.00

CONTRIBUTIONS - OCTOBER - NOVEMBER

Bethesda Baptist Church	\$225.00
Margaret Kautz	50.00
Paul and Diane Richards	150.00
In loving memory of Julia and Charles Banyai:	
Mr. and Mrs Alex Banyai	500.00
In loving memory of Alex Banyai:	
Margaret Kautz	50.00
Bethesda Baptist Church	225.00
Total	\$1472.00

Persecution

"There is a pattern of open hostility to Christians and open persecution of anyone who violates the Muslim code of not permitting conversion," says Don Kammerdiener, executive vice president of the Foreign Mission Board of the Southern Baptist Convention. "The worst situation is Sudan. The new edition of The Atlantic has a feature story about genocide by Muslims in the north against the black (Christian) south. They are being killed or starved to death or pressured to give up their Christian faith." A million Christians died. "Pakistan has a new blasphemy law that if one is insulting to the Prophet (Mohammed), it is a capital offense. They are trying to put that same law into Bangladesh. In Iran there is an attempt to annihilate the church by cutting off its legitimate leadership. In northern Nigeria at least 800 Christian churches have burned within the last three years." (SBC LIFE)

Let's keep missions first

When the Southern Baptist Convention meets, the media watches, ready to broadcast any disagreement or write a commentary on any controversy. Sometimes, the really good news gets buried in the process.

One of the highlights of this year's convention was Experiencing God Through Missions, the Wednesday evening presentation by the Home and Foreign Mission Boards, attended by approximately 12,000 messengers. They heard missionaries from Ethiopia and Boston, Portland and the Dominican Republic. They heard MissionsUSA-Live, our creative arts team of US-2 missionaries. They heard Henry Blackaby, Jerry Rankin and me speak from our hearts about the needs of our lost world. And they saw more than 1,000 come forward at the decision service, committing themselves to missions service or support.

I hope the media and the messengers heard the message: Southern Baptists are a missions people. While our missions commitment should never change, our missions strategy should always reflect the times.

I'm often asked about changes in home missions and how they will affect our missions strategy. Here are nine trends I detect.

1. More work among ethnic groups. We've extended missions work into every state, all our territories and Canada. Now we're increasing work among our ethnically diverse population.

We have Southern Baptist work in more than 100 language groups. In several of our newer state conventions, the largest SBC church, and often the fastest growing, is ethnic or African-American. The largest SBC church in New York is Haitian. The largest in the Northwest convention is Korean. The largest church in Illinois is African-American. (...)

9. And last, I see more emphasis on the Great Commission and less on the great controversy. I hope and pray that Southern Baptists are moving beyond the controversy the media likes to report and on to spreading the gospel, which the world desperately needs to hear.

Larry Lewis (MissionUSA)

APUKÁM, ÉDES APUKÁM!

Amikor a pici gyerekek beszélni tanulnak, majd minden nyelven az apa bizalmasan hangzó nevét mondják ki minden más szó előtt. Még az anya szó előtt is. Valahogy könnyebb kiejteni nekik; arra úgy mond „rááll” a nyelvük. Szinte gagyogás közben találunk rá. Bizonyára Isten teremtett minket ezzel a képességgel.

Csak három nyelven beszélek, de mindháromban fennáll ez a tény. Pl. magyarul az *apu*, vagy *apa*; németben a *papa*; és angolban a *daddy* szó tartozik a picik szókincsének első szavai közé.

Brandon nevű unokánknál is megtapasztaltam ezt. Már tudott járni és épp kezdett beszélni, mikor meglátogattak minket. Otthon a *daddy* szó állt a nyelvére, mert angolul beszélt mindenki körülötte. Kétségtelen, hogy nagy örömet szerzett vele édesapjának és sok ölelést meg csókot kapott érte. Viszont mikor nálunk voltak, akkor megfigyelte, hogy nagyapját másnépp hívják. Őt mindenki *papá*-nak szólítja. Mire ezt is megpróbálta kimondani. Hamarosan rájött, hogy ezt a szót is könnyen ki tudja ejteni. Tetszett is neki. Ezért fel-alá totyogva otthonunkban han-

gosan mondogatta: „*Papa, papa, papa, papa...*” Mintha csak gyakorolta volna magát. Mondanom sem kell, hogy *nagyapja is roppant boldog volt. Megsimogatta, válaszolgatott neki és sokat foglalkozott vele. Ő meg a sok gyengédség hatására egyre közelebb érezte magát a nagyapához. Szeretettnek, kiváltságosnak és értékesnek érezte magát. Csakúgy, mint otthon az édesapjával.*

Ugyanez áll lelki vonalon is. A Bibliában olvassuk, hogy amikor Jézust szívünkbe fogadjuk, akkor Isten Szentlelkét küldi a szívünkbe. Ezzel Isten gyermekévé válnunk, azaz bele születünk Isten családjába. Ebben az állapotban lelki csecsemők vagyunk. Fokozatos fejlődésre van szükségünk. A bennünk élő Szentlélek az egyik legfőbb tanítónk. Első feladatai közé tartozik, hogy megtanítsa minket lelki nyelven beszélni. S mint a testi vonalon, úgy itt is, Atyánk bizalmas megszólításának kiértékelésére tanít meg először. „Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az Ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: *Abba, Atya!*” (Gal 4:6). S ez az *Abba* szó a bibliakutatók szerint nem más, mint az Atya bizalmas, meleg, gyengéd megszólítása. Olyan, mint magyarul az *apu*, németben a *papa* és angolban a *daddy*. Emlékszem, milyen értékes volt számomra, amikor Krisztus tudatos befogadása után rádöbentem, hogy immár Isten Édesatyám, ill. *Mennyei Apukám* lett. Szívem csak úgy repesett az örömtől, s lelkem mélyéből naponta többször felszokadt a hála, mondván: „*Drága Mennyei Atyám! Édes Apukám!*” Köszönöm, hogy gyermekedé fogadtál, megbocsátottál és országodban helyet adtál.”

Azóta sok év telt el. De ha arra gondolok, hogy Isten nemcsak egy távoli Mennyei Atya, hanem az én *drága, személyes, bizalmas, gyengéd Apukám*, akkor ma is ugyanaz az öröm és hála tölt el, mint az első időkben. Ezért mindmáig többször meg is köszönöm.

Négy héttel ezelőtt valami csodásat tapasztaltam. Akkoriban az egyik súlyos, érthetetlen próba a másik után ért. Egy nap, munkába menet elgyengült, bánatos állapotban vezettem, lázadoztam; „de hát miért?” — kérdeztem és panaszkodtam. Egyszer csak a bennem élő Szentlélek emlékeztetett rá, hogy *van egy drága, mindenható, gyengéd Apukám!* Ő nagyon szeret engem. S hajlandó segíteni nekem. Próbáimat is csak azért engedte meg, mert tudta, hogy különleges áldás származik belőle rám. Talán erősebb, szentebb, boldogabb, tisztább, vagy győzelmesebb le-

szek általuk. Mire annyira elárasztott a szeretettség meleg érzése, hogy könnyes szemmel és hálás szívvel fohászodni kezdtem, mondván: „*Ó, Atyám! Drága Mennyei Apukám!* Köszönöm, hogy nagyon szeretsz. Köszönöm, hogy bízhatok benned. Köszönöm, hogy mindenkor velem vagy és támogatsz. Köszönöm, hogy gyengéden bánasz velem. Csak azt engeded meg, amivel megáldhatsz. Segíts meg a teher alatt bízni, s a próbákból megerősödve kiküldülni. Dicsőség, hála Neked *Apukám, drága, szerető Mennyei Atyám!*”

Íme az a tudat, hogy Isten nem csak egy távoli mennyei Atya, hanem közelálló, gondoskodó, drága *Apuka, új erőt és bátorságot adott!*

Amit a kis Brandon átélt, amikor bizalmasan szólította meg nagyapját, azt én is átéltem, amikor bizalmasan szóltam Istenhez. Megtapasztaltam, hogy Isten boldog volt. Különös gyengédséggel hajlott le hozzám. Figyelt rám. Válaszolt. Foglalkozott velem. Én meg újra közeleink, szeretettnek, kiváltságosnak és értékesnek éreztem magam.

Bizonyára többekben felvetődött a kérdés: Nem tiszteletlenség vagy Istenkároklás, ha ilyen bizalmasan szólítjuk meg a Mennyei Atyát? Elvégre Jézus arra táitott példaimájában, hogy „*Mi Atyánk*”-nak szólítsuk meg, s Ő is „*Atyám*”-nak hívta.

Hadd mondjam el, hogy nem rendszeresen szólítom Isten *drága Mennyei Apukámnak*, s másnak sem javaslok. Legtöbbször Mennyei Atyámnak, Mi Atyámnak, Mindentudó Istennek; esetleg a zsoltáríró szavait idézve „*én oltalmam és váram*”-nak (91:2), vagy „*szabadítóm és pajzsom*”-nak (144:2) szólítom. De ha olykor lankadok és biztatásra van szükségem, akkor jól esik Őt bizalmasan *Szerető Apukámnak is szólítani*, mert ezáltal közelebb érzem Őt hozzám s felbátorodik a lelkem.

Viszont annak dacára, hogy nem gyakorlok és nem javaslok, hogy minden alkalommal bizalmasan szólítsuk meg Istent, nem gondolom, hogy tiszteletlenség, vagy károklás lenne, ha megtesszük. Elvégre a Biblia szerint maga a Szentlélek Isten tanít meg rá. S amire Ő tanít, az nem helytelen.

* * *

Aki Jézust már szívébe hívta, azt a benne élő Szentlélek megtanítja bizalmasan is beszélni Istennel. Azért teszi, mert általa bennünket akar megáldani. Ezért kedves olvasóm, ha már Isten gyermeke vagy és keserves próbák alatt roskadozol, kiálts Istenhez. Mondd: „*Drága Mennyei Atyám! Apukám, Édes Apukám!* Segíts!” S csodás szerelme, meg közelsége téged is eláraszt és megújul erőd!

Mátraine

Lapozgassuk a Bibliát!

Új teremtés

"Mert imé, új egeket és új földet teremtek, és a régiék ingyen sem említetnek, mégcsak észbe sem jutnak."

"Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala, és a tenger többé nem vala."

"De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyben igazság lakozik."

"Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, imé újjá lett minden."

"...hogy ama kettőt egy új emberre teremtsen Ő magában, békességet szerezvén."

A megfejtést (igehelyeket) február végéig küldjük el a szerkesztő címére.

FELADATOT KAPTUNK!

(Máté 28:16-20)

Csodálatos kijelentése után, hogy ti nekik adatott minden hatalom mennyen és földön, mint parancsoló Úr szól a Feltámadott az Ő tanítványaihoz. Feladatot ad nekik. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet.” Mielőtt a feladat tartalmát vizsgálnánk, gondoljuk csak meg, milyen nagyszerű dolog, ha a legnagyobbtól kap valaki megbízást.

A tanítványok eddig is kaptak feladatot a Mestertől, hiszen a mintegy 3 év alatt, amíg együtt járták Palesztina poros útjait, sokmindennel megbízta őket az Úr Jézus. A mester és a tanítvány között mindig is ez a kapcsolat: tanítás, útmutatás, utasítás hangzik a mester részéről, s a tanítvány dolga a feladatok engedelmes végrehajtása. Az evangéliumokból úgy látszik, hogy a tanítványok szívesen és örömmel engedelmeskedtek a Názáreti Jézus utasításainak. Csak néha került sor vitára (pl. Péter egyszer azt mondta neki: Mester, nem eshetik ez meg veled!). **A feltámadott, a minden hatalommal rendelkező Jézus Krisztus megbízásával** viszont már semmiképpen nem lehet vitába szállni. Egyetlen **egy** lehet tenni: **engedelmesen végrehajtani** a feladatot. Azzal a tudattal a szívben, hogy a legnagyobb bízott meg vele.

Persze nem feledhetjük el, hogy a megbízásnak van egy nagyon fontos előzménye. Ez pedig az elhívás. Az Úr Jézus először elhívta, tanítványainak választotta Pétereket. **Az elhívás mindig megelőzi a megbízást.** Azt is jó emlékezetünkben tartani, hogy nem a tanítványok jelentkeztek az Úr Jézus követésére. Hanem a Mester szólította meg, hívta el őket. Ugyanígy nem a tanítványok keresték maguknak a megbízást, a feladatot. Miért fontos tudni ezeket? Azért, mert ha a feladat végrehajtása közben problémák adódnak — mint ahogy ez általában elő is szokott fordulni —, akkor egyáltalán nem mindegy, hogy azt a feladatot én magam kerestem magamnak, vagy Ő bízott meg vele.

A tanítványok tehát feladatot kaptak. Nem maguk találták ki, hogy jó lenne ezt a szép üzenetet, jó lenne a Názáreti Jézusról szóló jó hírt elterjeszteni a világ minden részére, nem! A feltámadott Úr bízta meg őket ezzel. Parancsot adott nekik. Ezt az igeszakaszt egyébként találóan „a nagy misszió parancsként” szoktuk nyilvántartani.

A megbízás tartalma ez: „**tegyetek tanítvánnyá minden népet.**” Természetesen Jézus Krisztus tanítványává. Sajnos sokan maguknak gyűjtenek tanítványokat.

De előbb-utóbb megszégyenül, aki az evangélium hirdetésének színe alatt magának gyűjt követőket. Láttunk már erre sok-sok példát. (Egyébként, ha sikere van valakinek, jó ha nem felejt, hogy az Úr dicsőségét másnak nem adja. A kudarcainkat sem vállalja magára.)

A feladat tehát ez: Jézus Krisztus tanítványává tenni **minden népet**. Isten kiválasztó munkája a zsidókkal kezdődött ugyan, de célja kezdettől a világ minden népére kiterjedt. Jézus Krisztus ajkán félreérthetetlen a parancs: mindenkit vezessek el Hozzá! **A világ minden népe számára Jézus Krisztus a Megváltó.** Nekünk magyaroknak éppen úgy, mint bárki másnak.

Boldog vagyok, hogy a legnagyobb, Jézus Krisztusnak a tanítványa lehetek, mert engem is elhívott. S azután feladatot is Tőle kaptam. De nem csak én vagyok ezzel így. Kedves barátom, gondolkozz el azon, vajon nem hallottad-e már Jézus Krisztus hívását te is? Ha hallottad, sőt, ha befogadtad már Őt az életedbe, vedd észre azt is, hogy feladattal is meg akar bízni. Te is tanítványa, eszköze lehetsz a legnagyobb-nak.

Ha még nem követed Jézus Krisztust, határozd el most, hogy Őt, a legnagyobbat fogod követni ezután. Nem érdemes másra figyelni, másra fordítani erődet, idődet. A legnagyobb hív, sőt talán még megbízása is akad számodra hamarosan, ha engedelmesen követed Őt. Figyelj csendes, hívó szavára.

Herjeczki Géza

Az Úr szent, népe is az legyen!

3Móz 20:7,8,22-26

A pogány világban sok képzelt és vélt isten volt. Szinte mindennek volt istene: sötétségnek, világosságnak, tűznek... Ki-nek milyen és melyik volt az istene, olyan volt az élete és istentisztelete. Isten népének az Úr, a szent Isten az Istene, ezért szentségre, szent életre kell, hogy törekedjen. Az Úr szent, ez nem egy állítás csupán, hanem drága valóság, ezért népe is legyen szent.

Megfigyelhetjük igénkben, hogy az Úr nem magyarázza meg a "szent"-ség fogalmát, de elmondja, hogy mimódon lehet azt megélni.

- Szenteljük, azaz adjuk oda magunkat, egészen, maradék nélkül.

- Tartsuk meg, éljük meg rendelkezéseit. Ezekben nem kér tőlünk lehetetlent.

- Ne kövessük azok példáját, akiknek más az istenük. Vegyük komolyan elkülönítésünket, amely nem földrajzilag, hanem szívbeli módon és életviteli illetően történik.

- Legyünk az Övéi!

Egy szép csokor arra nézve, hogy miben is látja Isten az Ő népe szentségét. Isten ebből nem enged. Népe vétékét - ha megtér - megbocsátja. Népe igyekezetét a szent életre segíti, de igényéből nem enged.

Igyekezünk hát a szent életre, tudván, hogy szent élet nélkül senki sem láthatja meg az Urat! Az Úr kész megszentelni, de ezt nekünk is akarni kell. Kérjük ezt!

Varga Boldizsár (Áhítat)

KÜLDJÖN EGY FÉNYKÉPET

Az 58. közgyűlés résztvevői a Detroiti Gyülekezet temploma előtt. 1966 Julius 7-10. A résztvevők közül fölismerem Bánkúti Lajos, Wentz Györgyné, Vér Ferenc, Marosi Béla és Kun Gyula testvéreket. Ki ismer fel közülük legtöbbet? A képet Molnár Balázs ny. lp. testvér küldte be.

FELADATOT KAPTUNK!

(Máté 28:16-20)

Csodálatos kijelentése után, hogy ti. néki adatott minden hatalom mennyen és földön, mint parancsoló Úr szól a Feltámadott az Ő tanítványaihoz. Feladatot ad nekik. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet.” Mielőtt a feladat tartalmát vizsgálánánk, gondoljuk csak meg, milyen nagyszerű dolog, ha a legnagyobbtól kap valaki megbízatást.

A tanítványok eddig is kaptak feladatot a Mestertől, hiszen a mintegy 3 év alatt, amíg együtt járták Palesztina poros útjait, sokmindennel megbízta őket az Úr Jézus. A mester és a tanítvány között mindig is ez a kapcsolat: tanítás, útmutatás, utasítás hangzik a mester részéről, s a tanítvány dolga a feladatok engedelmes végrehajtása. Az evangéliumokból úgy látszik, hogy a tanítványok szívesen és örömmel engedelmeskedtek a Názáreti Jézus utasításainak. Csak néha került sor vitára (pl. Péter egyszer azt mondta neki: Mester, nem eshetik ez meg veled!). **A feltámadott, a minden hatalommal rendelkező Jézus Krisztus megbízásával** viszont már semmiképpen nem lehet vitába szállni. Egyetlen **egy** lehet tenni: **engedelmesen végrehajtani** a feladatot. Azzal a tudattal a szívben, hogy a legnagyobb bízott meg vele.

Persze nem feledhetjük el, hogy a megbízatásnak van egy nagyon fontos előzménye. Ez pedig az elhívás. Az Úr Jézus először elhívta, tanítványainak választotta Pétereket. **Az elhívás mindig megelőzi a megbízatást.** Azt is jó emlékezetünkben tartani, hogy nem a tanítványok jelentkeztek az Úr Jézus követésére. Hanem a Mester szólította meg, hívta el őket. Ugyanígy nem a tanítványok keresték maguknak a megbízatást, a feladatot. Miért fontos tudni ezeket? Azért, mert ha a feladat végrehajtása közben problémák adódnak — mint ahogy ez általában elő is szokott fordulni —, akkor egyáltalán nem mindegy, hogy azt a feladatot én magam keresem magamnak, vagy Ő bízott meg vele.

A tanítványok tehát feladatot kaptak. Nem maguk találták ki, hogy jó lenne ezt a szép üzenetet, jó lenne a Názáreti Jézusról szóló jó hírt elterjeszteni a világ minden részére, nem! A feltámadott Úr bízta meg őket ezzel. Parancsot adott nekik. Ezt az igeszakaszt egyébként találóan „a nagy misszió parancsként” szoktuk nyilvántartani.

A megbízatás tartalma ez: „tegyetek tanítvánnyá minden népet.” Természetesen Jézus Krisztus tanítványává. Sajnos sokan maguknak gyűjtenek tanítványokat.

De előbb-utóbb megszégyenül, aki az evangélium hirdetésének színe alatt magának gyűjt követőket. Láttunk már erre sok-sok példát. (Egyébként, ha sikere van valakinek, jó ha nem felejtí, hogy az Úr dicsőségét másnak nem adja. A kudarcainkat sem vállalja magára.)

A feladat tehát ez: Jézus Krisztus tanítványává tenni **minden népet**. Isten kiválasztó munkája a zsidókkal kezdődött ugyan, de célja kezdettől a világ minden népére kiterjedt. Jézus Krisztus ajkán félreérthetetlen a parancs: mindenkit vezessek el Hozzá! **A világ minden népe számára Jézus Krisztus a Megváltó.** Nekünk magyaroknak éppen úgy, mint bárki másnak.

Boldog vagyok, hogy a legnagyobb, Jézus Krisztusnak a tanítványa lehetek, mert engem is elhívott. S azután feladatot is Tőle kaptam. De nem csak én vagyok ezzel így. Kedves barátom, gondolkozz el azon, vajon nem hallottad-e már Jézus Krisztus hívását te is? Ha hallottad, sőt, ha befogadtad már Őt az életedbe, vedd észre azt is, hogy feladattal is meg akar bízni. Te is tanítványa, eszköze lehetsz a legnagyobb-nak.

Ha még nem követed Jézus Krisztust, határozd el most, hogy Őt, a legnagyobbat fogod követni ezután. Nem érdemes másra figyelni, másra fordítani erődet, idődet. A legnagyobb hív, sőt talán még megbízása is akad számodra hamarosan, ha engedelmesen követed Őt. Figyelj csendes, hívó szavára.

Herjeczki Géza

Az Úr szent, népe is az legyen!

3Móz 20:7,8,22-26

A pogány világban sok képzelt és vélt isten volt. Szinte mindennek volt istene: sötétségnek, világosságnak, tűznek... Ki-nek milyen és melyik volt az istene, olyan volt az élete és istentisztelete. Isten népének az Úr, a szent Isten az Istene, ezért szentségre, szent életre kell, hogy törekedjen. Az Úr szent, ez nem egy állítás csupán, hanem drága valóság, ezért népe is legyen szent.

Megfigyelhetjük igénkben, hogy az Úr nem magyarázza meg a "szent"-ség fogalmát, de elmondja, hogy mimódon lehet azt megélni.

- Szenteljük, azaz adjuk oda magunkat, egészen, maradék nélkül.

- Tartsuk meg, éljük meg rendelkezéseit. Ezekben nem kér tőlünk lehetlent.

- Ne kövessük azok példáját, akiknek más az istenük. Vegyük komolyan elkülönítésünket, amely nem földrajzilag, hanem szívbeli módon és életviteli illetően történik.

- Legyünk az Övéi!

Egy szép csokor arra nézve, hogy miben is látja Isten az Ő népe szentségét. Isten ebből nem enged. Népe vétékét - ha megtér - megbocsátja. Népe igyekezetét a szent életre segíti, de igényéből nem enged.

Igyekezünk hát a szent életre, tudván, hogy szent élet nélkül senki sem láthatja meg az Urat! Az Úr kész megszentelni, de ezt nekünk is akarni kell. Kérjük ezt!

Varga Boldizsár (Áhítat)

KÜLDJÖN EGY FÉNYKÉPET

Az 58. közgyűlés résztvevői a Detroiti Gyülekezet temploma előtt. 1966 Julius 7-10. A résztvevők közül fölismerem Bánkúti Lajos, Wentz Györgyné, Vér Ferenc, Marosi Béla és Kun Gyula testvéreket. Ki ismer fel közülük legtöbbet? A képet Molnár Balázs ny. lp. testvér küldte be.

AKIK ELMENTEK

Katherine E. Krahling
1948-1994

In 1972 she finished school at Columbia University. After 5 years working

she became sick for 17 years, did never get well again.

*We love you darling, no matter how far
days, months and years will
take you away from us. To our memories
you always will be present.*

*We can see you in our dreams,
and in our thoughts:*

We never, never will forget you!

*Some day we will meet again,
how soon we don't know yet,
but we know Jesus will bring
us together again.*

That will be a happy day!

*Yes darling, a very, very happy endless
day!*

Her loving Son, Parents and Sisters

Eszes Mártonné
1896-1994

Eszes Anna, a Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet legidősebb tagja 98. születésnapján, 1994 július 25-én elköltözött az Úrhoz.

1896-ban született, Kassán. Több évtizede már, hogy elveszítette férjét. Gyermekei szeretettel vették körül. Lánya és veje (Anna és Arthur Gordon) példamutatóan gondozta őt az utolsó pillanatig.

Bár az imaházba már nagyon régóta nem tudott eljönni, a gyülekezet missziómunkáját mindvégig támogatta.

Kiváló emlékezőtehetséggel beszélt a régi és újabb dolgokról is. Szeretett énekelni. Kézzel, hatalmas betűkkel írott ének szövegeit ma is őrzöm:

"Üres kézzel menjek-e el..." "Jézus, vezess engemet, akkor el nem tévedek..."

Temetésén, július 27-én Herjeczki Géza lp. szolgált angol és magyar nyelven. (HG)

Theresa Benko
1912-1994

Benkó Terézia (szül. Újvári), 1912 december 24-én született Páhi-ban (Magyarország). Fiatal korában megismerte és elfogadta az Úr Jézus Krisztust Megváltójának. Hite vallomására Baranyai Mihály lp. tv. merítette be 1927 szeptemberében, Kiskőrösön. Később a Nap utcai Baptista Gyülekezet tagja lett, ahol dr. Somogyi Imre lp. testvér szolgálati ideje alatt, 1933-ban házasságot kötött Benkó

Kálmán testvérrel. 1940-ben Isten megáldotta őket egy fiú gyermekkel (Kálmán).

1956 novemberében érkeztek meg az "Új Világba." Clevelandba érkezésükkor Némethi László testvér fogadta őket. Isten megáldotta kezük munkáját.

1987-ben az Úr hazaszólította férjét.

Hosszas betegsége közelebb hozta Megváltójához és ismerőseihez. Egyetlen életben maradt testvérét, Rózsát Isten megsegítette, hogy kiutazzon és találkozhasson még Teréz testvérel. Az utolsó 4 heti súlyos szenvedés után 1994 december 5-én Isten az örökkévalóságba szólította.

Temetésén igét Zeffer Béla lp. hirdetett, búcsúbeszédet dr. Fazekas László mondott. Karénekekkel a Magyar Bethánia Baptista Gyülekezet énekkara szolgált. Emléke legyen áldott. Z.B.

VASÁRNAPI ISKOLA

1995. február 5.

**AZ UTOLSÓ VACSORA
MEGALAPÍTÁSA**
Máté 26:20-30

Gyülekezeti életünk egyik legszebb, legmélyebb jelentésű gyakorlata az úr-vacsorázás. Amikor ezzel az igével foglalkozunk a vasárnapi iskolában, próbáljuk meg megérteni az egykori eseményt és ugyanakkor azt is, hogy annak milyen nagy jelentősége van Krisztus gyülekezetének életében.

1. Megkezdődik a vacsora (20). Alkalom adódik itt arra, hogy elmondjuk mindazt, amit a hagyományos húsvéti, vagyis Páska vacsoráról tudunk. Úgy indul ez a közös vacsora, mint egy szokásos, évenkénti zsidó ünnep - az egyiptomi fogságból való szabadulás emlékünnepe. Mire azonban a végére érkezik, a tanítványok rádöbbennek, hogy a Mester egészen új, más tartalmat adott ennek az estének. Valószínűleg csak jóval később értették meg, hogy ezt a Páska vacsorának indult, de a Mester halálára felkészítő és arra emlékeztető vacsorát - mely egyúttal az utolsó közös alkalom volt a tanítványi kör számára - az Úr Jézus tudatosan formálta így, s azt mintegy örökérvényű rendelkezésként hagyta rájuk.

2. Az árulás bejelentése (21-25). Evés közben... Az Úr Jézus tanított, nevelt ilyenkor is. Különös fordulatot vett az egész este azzal, hogy az Úr Jézus bejelenti, hogy a jelenlevők közül, a tanítványok egyike el fogja árulni. Figyeljük meg, hogy a tanítványok azonnal készek az önvizsgálatra. Végül - talán mindenki után - Júdás is megkérdezi: én vagyok az? Erre ki mondja a Mester, igen, ahogy mondd. (Máténál itt lezáródik ez a téma. Más evangéliumok ennél többet is elmondanak.)

3. Vacsora a vacsorán belül (26-29). Az Üdvözítő kezében a kenyér ezúttal nem a gyors menekülésre emlékeztető kovásztalan kenyér, hanem: "az én testem." A bor nem a páskabarány vére, hanem: "az én vérem, az újszövetségnek vére, mely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára." Ne feledjük el, hogy nekünk, akik a golgotai és húsvéti események után vagyunk, sokkal könnyebb mindezt megérteni, mint azoknak

a tanítványoknak, akik megdöbbenve ülték körül abban a felházban Meserüket.

"Vegyétek, egyétek... igyatok ebből mindnyájan..." Nekünk is szólnak ezek az igék - hála Néki.

4. A vacsora befejeződik (30). Nehéz megérteni, de így történt: "dicséretet énekelve" hagyták el a termet. Nem zokogva. Nem letargiába esve. Mit énekelhettek?

Aranymondás: Máté 26:28.

1995. február 12.

JÉZUST ELUTASÍJTÁK

Máté 26:57-68

A szenvedés történetnek egy-egy darabkája is annyi gondolatot ébreszthet bennünk, hogy elmondani sem, leírni sem lehet. Jól van ez így. Jó, ha csendben, figyelmesen, imádságos szívvel időzünk a keresztt közelében. A vasárnapi iskola és az istentisztelet percein túl otthon is tanulmányozzuk az igét!

1. Letartóztatják (57-58). Elviszik Kajafához, a főpaphoz. Péter vette a bátorságot, s oda is követte Őt (persze titkon). Számomra a legmegdöbbentőbb a szenvedés történetben az, ahogy a mi Urunk Jézus kiszolgáltatja magát az embereknek. Megfoghathatják, letartóztathatják, gúnyolhatják, köpdöshetik - ő, mennyire szeret, aki így tesz értünk.

2. A tárgyalás (59-64). A főpapok minden erőlködése ellenére csak nagyon nehezen kerül végre két egybehangzóan (hamisan) tanúskodó. A Mester csak hallgat. A főpap megpróbálja magától Jézustól megszerezni az ítéletre elég-

séges bizonyítékot. S kérdésére, hogy ő-e a Krisztus, az Isten Fia, a Mester egyértelmű igennel válaszolt. Pedig tudta, hogy ezzel kezükbe adta végképp magát. (Manapság a bíróság előtt nem köteles válaszolni az ember olyan kérdésre, melyből a saját bűnösségére lehet következtetni. A "Fifth Amendment" kell csak hivatkozni.) Csak az történik most, de majd ezután is, amit az Írások előre megmondtak (64).

3. Az ítélet (65-68). A főpap a néppel mondatja ki: "Méltó a halálra." Persze, ez nem csökkent semmit a felelősségén. Méltó a halálra! Miért? Elutasították és elutasítják ma is. Miért? Azért, mert annyira szeretett, s mert annyira szeret még ma is?

Aranymondás: Máté 26:65-66

1995. február 19.

MEGCSÚFOLJÁK ÉS

MEGFESZÍTIK

Máté 27:27-44

A múlt heti leckénk azzal végződött, hogy a főpap előtt kimondták: méltó a halálra. De ez még nem volt igazi, végrehajtható halálos ítélet. A római helytartónak volt rá joga halálos ítéletet kimondani. Nem ment egyszerűen ennek az ítéletnek a kimondatása! Máté evangéliuma és még többet János evangéliuma beszél erről. De végül is megszületett, amit olyan régóta vártak: a hatályos, végrehajtható halálos ítélet. Kereszten, ahogy abban az időben ezt tenni szokták.

1. Megcsúfolták (27-31). Miért ne használták volna ki ezt a furcsa helyzetet a katonák? Ritkán adódik ilyen alkalom: királyt fognak megfeszíteni. Ráadásul az egyébként is lenézett zsidók királyát. Hát, ha még tudták volna, hogy akit köpködnék, igazi Király! Ilyen az ember. Nem csak a római, nem csak a régié.

2. Megfeszítették (32-38). A szenvedés útja (Via Dolorosa) nagyon hosszú volt a meggyötört, a napok óta halálos fájdalmakat átélő Mester számára. A súlyos kereszti viteléhez Czirénei Simon segítségére is szükség volt. Máté igen röviden írja le az eseményeket. A Golgotának nevezett helyre értek, s ott megfeszítették. Szokása szerint Máté megjegyzi, hogy még a részletek is a prófécia szerint történnek. Vagyis, hogy *szó sincs véletlen, vagy váratlan eseményekről. Isten cselekszik.* Az engedelmes Áldozati Bárány adja most éppen életét váltságul sokakért.

3. A kárörvendők (39-44). Máté szerint a keresztt körül tombol a sötét gyűlölködés. Báméskodók, vezető személyiségek, vele együtt megfeszített tolvajok egyaránt gyalázzák Őt. "Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani," mondják. Pontosabban így kellene mondani: Odaadta magát, hogy másokat megtartsa. Én is a golgotai áldozata árán élek, s ugye te is?

Aranymondás: Máté 27:39-40

1995. február 26.

A FELTÁMADOTT KRISZTUS KIKÜLDI TANÍTVÁNYAIT

Máté 28:1-10,16-20

Az evangéliumok a feltámadás történetével fejeződnek be. A sír nem tarthatta fogva! A történet elbeszéléséből kitűnik, hogy milyen nagyon nehezen értették meg a tanítványok még ezt is. Az asszonyoknak lényeges szerep jut a feltámadási történetekben.

1. Az üres sír (1-8). Ne feledjük, hogy az nem elég, hogy "nincsen itt." A mondat folytatódik. "Feltámadott, amint megmondotta volt."

2. A feltámadott Úr felkeresi azokat, akik keresik és szeretik Őt (9-10).

3. A nagy misszió parancs (16-20). Olvassuk el ehhez a szakaszhoz a "Feladatot kaptunk" című írást, ennek az újságnak egy másik oldalán.

Aranymondás: Máté 28: 19-20. HG

Mindenkinek van ideje

Minden új nap után, melyért Istennek hálát adok, 24 új, elhasználatlan és tehermentes órával ajándékoz meg engem. Állandó kifogásom tehát, hogy "nincs időm" - egyszerűen nem igaz, hiszen Isten minden nap új időt ad nekem.

És Isten mindenkinek egyformán adja az időt! Az üzletembernek és a munkásnak, a fiatalnak és az öregnek ugyanannyit ad, mint a betegnek és egészségesnek.

Soha nem válaszolhatunk tehát úgy, hogy "nincs időm" - hanem egészen precízen - "erre nincs időm."

Hogy mire van időm és mire nincsen, ezért Istennek tartozom felelősséggel

(P.D.)

Korrekció

Az 1994. decemberi szám két írása végéről sajnos lemaradt a szerző neve. A "Hungarian Baptist Woman's Convention II" szerzője Ethel Kish, a "Hova tartozol?" című írást az Áhitatból vettük át, szerzője Fülep Sándor. (szerk)

CATCH THE SPIRIT

AT

BETHESDA

BAPTIST RETIREMENT HOME

2800 Fordham Road,

Palm Bay, FL 32905

- Quiet and peaceful surroundings with private dock on Turkey Creek.
- Warm family atmosphere.
- Private rooms and apartments.
- 24 Hour personal care attendants.

Contact:

Melodee Dew

Resident Coordinator

(407) 723-3288

Non-Profit Adult Congregate Living Facility

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

Szorongattatások között

„... üldöztetéseket szenvedtem, de mindezekből megszabadított engem az Úr!”

(2 Tim 3:11)

Amikor ezt a verset említtem, eszembe jut mindaz a sokféle szorongattatás, ami ért a kommunista rendszer alatt bennünket, hívőket. Állandó feszültségben voltunk, mert soha nem tudtuk, hogy mikor és hogyan csapnak le reánk. Tervszerűen, ötvenként tartottak nálunk házkutatást. Ilyenkor összeszedték vallásos könyveimet, a leveleimet, írógépet, magnókazettákat; mindent, ami nekik gyanúsak és rájuk nézve veszélyesnek tűnt.

Felkutatták az egész házat, padlást, fűszekamrát. Elképzelhető, hogy maradt utánuk az egész ház...

Mikor mindent zsákba raktak, felszólítottak, hogy menjek velük. Autóba ültünk és vittek, nem tudván mi következik rám. Egy nagyon jó fegyvernek bizonyult az imádság. Hogy tudtam ekkor könyörögni! Minden szó szívem egy darabja volt, és mélyről fakadt. Nem kellett azon gondolkodni, mit imádkozzam, mert bennem a lélek fohászkodott kimondhatatlan szavakkal és ott tartott szorosan Uram előtt. Ekkor nem kalandoztak el gondolataim. A bizonytalan jövőm miatt — mert soha nem lehetett tudni előre milyen kimenetelű lesz ez a kísérteties, rossz szándékú elhurcolás — megremegezt a szívem, arcom fakóra vált, de csüngtem Uram sokrétű ígéretein: „Ne félj, veled vagyok.” „Nem hagyok el, sem el nem maradok tőled.”

„Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki e világban van.” Bátorítóan hullottak lelkemre, s elcsitították félelmemet, elűzték minden rémképes találgatást.

Végre megérkeztünk abba a mindenkitől rettegett házba, mely a mi városunkban szemben van a katolikus templommal. Éppen ezért, a templom főajtáját zárva tartották, ott nem volt bejárat. De annál többször megnyílt a szűk ajtó, hogy beléphessenek olyanok az Úr gyermekei közül, akik több mint hat év után kerültek ki szabadon.

Felérve az emeletre, egy folyosó végén ajtókat nyitottak és egy kisebb szobába értünk. Ketten jöttek velem. Leültettek. Kérdések, faggatások, vádak sorozata következett.

Első kérdés: „Mi az az 'ébredés', ami az imaházunkban van? Így feleltem: „Ez az ébredés az, amit Pál apostol mond: „serkenj fel, te ki aluszol, támadj fel a halálból és felragyog néked a Krisztus.” Nem azt kérdeztem — kiáltott rám a tiszt —, mi ez az ébredés, ami itt van maguknál?” „Ez, ami itt van, és az, ami ott meg van írva, egy és ugyanaz...” — válaszoltam.

Ez a témakör ki volt merítve, mert nem tudták hol és hogyan folytassák.

Szó esett a levelezésről. Kikkel levelezem? Kik azok és honnan ismerem őket? Kik látogattak meg? Miért jöttek és mit beszélgettünk? Hátha kémeke voltak, hogy mertem beengedni őket a lakásomba? Nagyon csodálkoztak, amikor azt mondtam, hogy azok nem idegenek, azok a testvéreim, az Úr gyermekei.

Elővették a dossziémat. Négy ujjnyi vastagságú volt már akkor és egyre gyűltek a bizonyítékok a leselkedők és besúgók segítségével (Luk 14:1), akik között, sajnos, gyülekezeti tagok is be voltam szervezve.

Egyszer csak, hajtogatás közben kivesz egy lapot és kérdezi: „Ismeri ezt az amerikai prédikátort?” — s közben megmutatja a fényképet. „Nem ismerem, csak hallottam róla.” „Hát ezt ismeri-e?” A saját fényképemet tettem elé. „Nézd, hogy örül, hogy látja magát!” — mondja az egyik kihallgatóm. „Nemcsak annak örülök, hanem annak is, hogy egy régi vágyam teljesült. Ugyanis hallottam, hogy Ameri-

kában kinyomtatottak egy könyvet országunk misszió-munkájáról, az evangélium terjesztéséről és azóta nagyon vágytam látni ezt a könyvet, annál is inkább, mert mondták, hogy az én fényképem is benne van.” Ugyanis évekkel ezelőtt az amerikai nőszövetség részéről kérték, hogy válasszak két misszionárius leányt, hogy látogassák az országban a gyülekezeteket. Szervezzek női köröket, foglalkozzanak lelkileg a lányokkal és a gyermekekkel. Ez meg is történt; és az egyik én lettem, akire a választás esett. Így került bele a fényképem ebbe az Amerikában kinyomtatott könyvbe.

(Folytatjuk)

A FIÚ ÉS AZ ÓRÁS

(The boy and watchmaker)

Fiú:

Ez az óra apámtól ajándék, Arany ugyan, de rosszul jár már rég. Bizonytalan vagyok, ha nincs velem. Ha nálam van, csak hazudik nekem. Pont kileckor megáll mutatója, Biztos, hogy ez a legrosszabb óra. Sokszor makacs, nem megy. Mi az oka? Nem tört össze, le nem esett soha.

Órás:

Órád nem rossz, de, hogy pontos legyen, Úgyesség kell hozzá s szakértelem. Lehet, hogy jók a rugók, tengelyek S más részek is, de te nem kezelted Ahogy kell, mert nem érted a módját, Ezért nem lehet pontos az órád. Óvtad-e a portól, mondd csak nekem, Felhúztad-e rendre rozsdá ellen? Vigyázz, hogy a rugót túl ne feszítsd! Az ember mindenben körültekint, Másként nem jár az óra pontosan, Megáll, vagy késik, vagy éppen rohan.

Hasonlítás:

A fiú: ki magát büntől óvja, Kegyelem műve benne: az óra.
Órás: maga Jézus Krisztus, Urunk; S Ígéje az, mitől megjavulunk. Térj meg, ha még nincs rendben szíved, Az óráshoz tanácsért hát siess. Ne nyisd szíved a világi pornak, El ne fedje szent kegyelmét holnap. Újulj meg az értelméd lelkében Gyakran, és az órád így jár szépen.

Bunyan János

(ford.: Dr. Somogyi Barnabás)

Hungarian Baptist Union Receipts for the Months of Oct.-Dec., 1994

Mission:

Bethesda Church, Palm Bay, FL	\$ 506.00
Bethesda Home, Palm Bay, FL	1350.00
Rev. W. B. Molnár, Cary, NC	100.00
New York Church, New York, NY	500.00
Chestnut St. Church, Wadsworth, OH	50.00
Detroit Church, Detroit, MI	120.00
Total	\$ 2626.00

Literature:

Maria Eifert, Vero Beach, FL	\$ 100.00
New York Church, New York, NY	540.00
Detroit Church, Detroit, MI	54.00
	\$ 694.00

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher
Treasurer

LAPZÁRTA UTÁN

kaptuk a szomorú hírt, hogy Nagy István testvér, a Sao Paulo-i Magyar Gyülekezet egykori lelkipásztora, december 16-án hazahívta az Úr. Következő számunkban többet. (Szerk.)